

Parada sudanskih jezdecev v Afriki.

Koliko premesi bolnikove noge. Zdravljenje vsakega bolnika ne traja dalje nego 3 minute. Nato vtakne zdravnik plačilo v žep, zapusti od časa do časa ordinacijsko sobo, da zanese pobrani honorar v kuhinjo in zopet sede na sukajoči se stolec med bolnike.

Casnikarskemu poročevalcu je dal dr. Locke sledeča pojasnila glede svojega čudotvornega zdravljenja: »Osrednji živec na nogi gre skozi podplat. Vsako vzbočenje na podplatu vsebuje 4 kosti. Ako se vzboka poniža, zaidejo

kosti v nenaravne lege in pritiskajo na živec. Če je zagozden živec med kosti, povzroča zagozdenje bolečino, ki jo je občutiti po celem telesu. Posledica omenjene bolečine se kaže na poapneju žil, na ginevanju mišic in na bebavosti. Jaz ne storim ničesar drugega, kakor da popravim znižanje podplata in vrnem nogi njeno naravno lego.«

Radi ogromnega obiska pri dr. Lockeju se je povzdignilo poprej neznatno gnezdo Williamsburg v mesto s številnimi restavracijami in hoteli.

DRUŠTVENE VESTI

Vurberg. Petindvajsetletnica prosvetnega društva. Srebrna jubilejna proslava vurberškega katoliškega prosvetnega društva se je zelo slovesno izvršila na Kraljevo dne 6. t. m. Proslava se je pričela že predpoldan v cerkvi. Okrog angelske ure se je ta dan zgrnila lepa četa mladeničev in tudi nekaj deklet, ki so članice društva. Slaynostni cerkveni govor je imel g. dr. Josip Jeraj iz Maribora, kateremu bodi za krasen govor na tem mestu izrečena zahvala. Slovesno sv. mašo je nato daroval ob pol desetih g. prelat dr. Anton Okolokulak iz Varšave, ki se je ravno v tem času mudil pri

svojih sorojakih, pri naših bratih Rusih, ki so naseljeni na Vurbergu. Popoldne se je proslava nadaljevala v »Župnijskem domu«. Vse goste, katerih je bila nabito polna dvorana, je prav prigrčno pozdravil predsednik društva Viktor Gašparič, posebej še g. dr. Jeraja, g. prelata in njegovega brata, načelnika ruskega sanatorija g. dr. Boleslava Okolokulaka, ki je nato društvu in njegovemu plodovitemu delu iskreno čestital, kar si štejemo v veliko čast. V imenu PZ v Mariboru pa je društvu čestital in vse goste pozdravil podpredsednik g. dr. Josip Jeraj. Predsednik društva je nato v svojem govoru orisal v kratkih potezah razvoj in delovanje društva tekem 25 let. Med govorom je izrekel v imenu društva prav prigrčno zahvalo domačemu g. župniku Alojziju Kokelej kot ustanovitelju društva ter prvemu oratarju in sejalcu krščanske prosvete na Vur-

bergu. Ob koncu govora je predsednik izrazil veliko željo, da bi ta jubilejna proslava društva rodila obilo lepih sadov. Naj bi vzbudila pri vurberški mladini smisel in pravo veselje do prosvetnega dela, naj bi našla pot v naše društvo, kjer bi se mladeniči in mladenke vzgojile v idealne in značajne ljudi, ki so ponos svoji fari in domovini. Po govoru se je predstavljala v občo zadovoljnost krasna igra »Miklova Zala«. Omikani gospodje so se izrazili, da je bila igra prav dobro podana. Zato gre vsa čast našim igralcem, ki so tokrat pokazali vse svoje igralske zmožnosti in moči. Igralci so za ves svoj veliki trud in svoje delo želi lepo priznanje občinstva. Ob tej igri se je ob koncu zaslišala primerna pesem »Gremo v Korotan«, katero so izvrstno zapeli domači cerkveni pevci. S pesmijo »Oj Doberdoba« se je društvo spomnilo tudi vseh v svetovni vojni padlih članov in s tem se je jubilejna proslava društva primerno dovršila in končala.

Cirkovce pri Pragerskem. Četudi se o naši fari malokdaj bere, vendar se tudi mi gibljemo na kulturnem polju. Da se pa lahko merimo s soslednimi farami, nam je pokazala naše Bralno društvo dne 8. t. m. z Golarjev igro »Dve nevesti«, ki je ravno primerna za ta čas, da se tudi v tej krizi ne ustrašijo bodoči zaročenci težav in neprilik. Da so igralci napravili velik učinek na gledalce, je pokazala zadovoljnost na obrazih, ki so se čutili prizadete. Pred vsem je zbudil smeh Miha, kateremu so se vsi smejali in to veliko radi tega, ker je to vlogo igral kot tak, ki so mu kretnje za oder prirojene. Nič manj se nismo smejali materi »Dveh nevesti«, ki pa je včasih izvajala svojo vlogo pretirano. Zadovoljni smo bili tudi z nevestama Milico in Lizo ter z njunino poizvedovalko bogatih fantov Nežo. Vse kakor mislimo, da je vsak s smehom na rdečem obrazu zapustil dvorano, ki je žalibog skoraj vedno premala; pred vsem smo pa to opazili zadnjič, ko človek ni mogel niti najmanj spremeniti svojega prvotnega mesta. Vso čast izrekamo na tem mestu fantom ter dekletom za izborna podana igro. Kot smo videli, res nujno potrebujemo malo večjo dvorano kakor tudi oder, da bomo igrali vsakovrstne igre ter s tem privabili tudi naše fante, ki se še ne zavedajo teh težkih časov. Zato vabimo vse, ki se žele vsaj malo izobraziti,

Največji kanal na svetu.

Prihodnjo pomlad bodo predali ruski sovjetni prometu baš kar dograjeni kanal iz Leningrada v Belo morje do mesta Soroka. Bo to na celem svetu največji pomorski kanal. Dolg je 226 km, dokaj večji nego Panama kanal, ki loči obe Ameriki, ali Sueski prekop, ali prekop cesarja Viljema. Kakor večina prekopov spaja tudi ta dvoje morij in bo za ladje pomenil veliko prikršanje pota. Vzhodno morje je dobilo s tem kanalom zvezo z Belim morjem, ki je bilo doslej radi svoje lege eno najbolj nedostopnih na svetu, ne

Pavel Keller:

2. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Colnarica ni odgovorila, niti vzdihnila ni. Le rekla je:

»Počakati morava, dokler ne pride.«

Naenkrat so se razlegnili z dvorišča sem do neči klici na pomoč.

»Kdo pa tako strahovito kriči? Ali je to Katrica? O Bog!«

Vihrali sta po stopnicah doli. Iz temne noči, ki še nikakor ni minila, so začele vstajati postave; vsa hlevska vrata so se odprla, hlapci, dekleta so planili na plan. Pred slabo razsvetljenimi hišnimi vrati je ležala deklica Hana. Ni mogla več kričati; le ječala je še na pomoč. Grozovit strah je ubogo deklico omrtvel. Nesli so jo v kuhinjo in jo položili na veliko klop pri steni.

»Hana, Hana, kaj pa ti je? Kaj se je vendar

pripetilo?« je vprašala Colnarica. Dekle je moglo le blebetati.

»Pri studencu — pri studencu —«

»Kaj je pri studencu?«

»Katica — Katica —«

»Kaj je s Katicico?«

»Mrtva!« —

In dekleta se je onesvestila. Toda še druga je izgubila zavest, Bogatčevka, Katričina mati. Nekajkrat je bolno zakričala, nato pa se je zgrudila. Hlapci in dekleta so stali kakor ukopani — edina, ki je ostala mirna, je bila gospodinja Ana.

»Odrnite Bogatčevki senca z vodo in tudi Hani, vlijte jima močne kave, nesite ju v zgornjico in ju položite na mojo posteljo. Franče in Tone naj vzameta senene trage in naj gresta z menoj. Dajte mi luč!«

Čez kakih deset minut so prinesli Katicico. Bila je mrtva. Njena plesna obleka je bila čisto premočena, deloma raztrgana, njeni lepi plavi lasje razkuštrani, na vratu so se ji poznale rdeče

in da bodo imeli s tem dostop tudi v boljše zabave, kjer morajo navadno radi osebnega straha stati pri vratih, da se čim prej vpišejo v naše Bralno društvo!

Sv. Anton v Slov. goricaх. V nedeljo dne 22. januarja, na običajno antonjevska proščenje, priredi Društvo starih vojakov dramatično pretresljivo vojno žaloigro: »Za hrepenenjem po materi.« Začetek ob treh popoldne v Društvenem domu.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Na Štefanovo in na novega leta dan popoldne je priredilo naše poštivovalno bralno društvo krasno zgodovinsko igro »Miklovo Zalo« iz turških časov z zelo dobrim uspehom. Pohvaliti je treba vse igralce, ki so (posebno še glavne vloge) zelo dobro rešili svoje vloge. Prizori, ko so nastopili Turki in predvsem prizor »Zalka v haremu«, sta zelo učinkovala po zares občutenem igranju in prav lepem petju sužnje. Vsak igralec je res ustvaril s svojo vlogo v glavnem vse, kar je mogel. Omeniti tudi moramo, da je po dolgem času zopet bila (na Štefanovo) Slomšekova dvorana nabito polna, tako da je bilo res veliko veselja za ljudi in za prireditelje, katerim je bil s tem prav dobrim obiskom poplačan ves trud in dano mnogo pobud za novo delo. Tudi na novega leta dan so se domačini odzvali vabilu in zasečili skoro vso dvorano. Med odmori so odmevali ubrani glasovi domačega tamburaškega zbora, ki je tudi dobro izpolnil svojo nalogo. Želimo našemu agilnemu Bralnemu društvu še več takih uspehov v bodočem letu in obenem prosimo, da nam še nudi veliko takih lepih večerov. — Še nekaj moramo poročati iz našega kraja. Pomislite: Čebelarstva podružnica v Križevcih se je po dolgih letih prebudila iz spanja in otvarja novo sezono dela s plesnim venčkom ki sigurno spada v njen delokrog in njen namen dela. Ustanovljeno je bilo to društvo pri nas leta 1904 in nikdo izmed odbornikov tega društva se še po teh skoraj 30 letih ni spomnil na to, da bi v teh časih prirejal ples. Saj vemo dobro, kako je danes.

Dva prosvetno-gospodarska tečaja Katoliškega prosvetnega društva v Celju. Odbor Kat. prosvetnega društva v Celju je sklenil, da priredi v mesecu januarju za svoje člane in članice dva prosvetno-gospodarska tečaja. Prvi tečaj se bo vršil v nedeljo dne 22. t. m. in si-

cer za fante. Tečaj se bo vršil v Domu v Samostanski ulici in bo začetek po 8. maši. Popoldan bo istotam prost razgovor o prosvetnem delu. Drugi tečaj se bo vršil za žene in dekleta v nedeljo dne 29. t. m. tudi v Domu.

Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo dne 22. t. m., ob treh popoldne v prostori družstvene knjižnice. — Odbor.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. V nedeljo dne 22. t. m. priredi naše prosvetno društvo tridejansko dramo »Kajna«. Vabimo vse!

Sv. Lovrenc pod Prožinom. Tukajšnji domači fantje in dekleta so nam vprizorili na novega leta dan in na Tri kralje veseloigro: »Rodoljub iz Amerike«. Vsi igralci in igralke, čeprav so bili prvič na oderskih deskah, so izvrstno podali svoje vloge. Fantje in dekleta, tako je prav! Želeti bi bilo, da se čimprej zopet pokažete! Tudi občak je bil nad vse zadovoljiv. Le pomagajmo vrlim in podjetnim dekletom in fantom pri njihovem ne baš lahkem kulturnem delu, da si čimprej ustanove prosvetno društvo ter si nabavijo prepotreben oder. Vsem poštivovalnim fantom in dekletom pa kličemo: Le tako naprej! — Fantom in dekletom! Kanilo je staro leto v večnost. Klic novega leta, klic novega življenja je odjeknil tudi po dolini Šentlovrenski. In ta klic je bil glasnik prosvete. Odjeknil je v srcih mladih, za vse dobro vstih fantov in deklet. Saj je tudi pri nas mladina, ki je željna prosvete in izobrazbe. Zdaj se je začela ta mladina buditi ter vzela v roke plug in zarezala prvo brazdo v celino prosvete. Spala je precej časa ta prelepa dolina Šentlovrenska. Letos pa se je odzvala novoletnemu klicu po novem, kulturnem življenju. S tem klicem je združeno svarilo onim, ki jim morda tone prva mladost v alkoholu. Le-teh je pa pri nas, hvala Bogu, malo. Upamo, da bodo vsi mladeniči vstopili v vrste naše prosvete. Fantje in dekleta! »Mi smo mladina Šentlovrenska« se bomo lahko ponosno trkali po prsih. Mi smo tisti, ki smo se odzvali klicu novega leta 1933 ter se nismo ustrašili težav, ki so nas čakale in nas še čakajo. Čeprav smo hodili po večerih v snegu in metehu k vajam po uro daleč, se nismo držali temerno in nismo godrnjali. Sami smo si naložili to za nas častno breme. Čeprav nismo zaenkrat pokazali drugega kot

samo igro »Rodoljub iz Amerike«, je vendar že to lepo. Če nam bo sreča mila in če bomo delali z združenimi močmi, bomo že še pokazali, kaj zmoremo. Naj bi nam prineslo to leto obilo blagoslova božjega na našem prosvetnem polju! Fantje in dekleta, mi se pa zavedajmo, da je v glavnem od nas mladih odvisno vse kulturno in prosvetno delo v našem kraju. — Francé.

Po receptu Karla Moja.

Ako se začne sneg po Karpatih trditi, ako napade zimska slana višje gozdove in se pomakne divjačina z višjih leg v nižje, da si poišče hrane, tedaj napoči v Romuniji čas, ko prične lov na medvede. Marsikateri lovec se bo začudeno vprašal: Kako da lovijo medvede v Karpatih v najhujši zimi, ko ta zverjad vendarle spi? Navada zimskega medvedjega lova po Romunskem je zelo stara in izvira iz one dobe, ko so lovili lovci brez pušk. Brez puške se je mogoče polastiti medveda edinole v zimi. Kako in kdaj se to dogaja, hočemo pojasniti v naslednjem:

Pravi medvedji lov je še danes posebnost majhnega hribovskega naroda, kateremu pravijo Hoculi. Kjerkoli priredijo v Karpatih lov na medvede, vzamejo Hocule seboj kot vodnike in lovce. Lovska družba tvori ob taki priliki le radovedne gledalce.

Hoculi poznajo vsa zatočišča in jame, po katerih prezimljajo medvedi. Znano so jim votline, v katere so se zatekle čez zimo breje medvedke in te puste seve na miru. Lov je naperjen le na odraslene medvede — samce. Ne ozirajo se na lovski zakon, skrbijo Hoculi sami za to, da ne pokončajo preveč kosmatinov.

Medvedja lovška družba obstoji navadno iz 20 mož, ki so vsi zaviti v debele ovčje kožuhe, kajti po Karpatih brije presneto ostra zima. Konji nosači in druga nepotrebna prtljaga ostane spodaj v dolini. Puške vzamejo seboj lovci edino radi volkov, katerih v zimi

in modre lise. Z grozo so se stiskali ljudje v kot v sobi. Dekleta so ihtela, celo močni hlapci so drgetali.

»Pošljite po zdravnika, po uradnega predstojnika in orožniškega načelnika! Katrica je bila umorjena. France in Tone naj gresta po gostilnah, iskat mojega moža!«

Tako je zapovedala gospodinja.

France in Tone sta se kmalu vrnila. Našla sta bila gospodarja pri nekih vratih; bil je zelo pijan. Porinila sta opotekajočega se po stopnicah gori. Preklinjal je Katrico. Spravila sta ga v posteljo.

Pripeljal se je zdravnik z avtomobilom. Ugotovil je Katričino smrt pred kakima dvema urama, ker je bilo dekle utopljeno.

Prišel je uradni predstojnik, z njim orožniški načelnik. Državno pravdnštvo je bilo obveščeno telefonično. Ko se je zdanilo, so prišli sodnijski ljudje. Na izrecno povelje je moralo vse ostati nedotaknjeno.

Uro pozneje je odredil državni pravdnik: »Truplo umorjene Katrice Bogatčeve je zaseženo, posestnik Štefan Colnar naj se zapre.«

Perota.

Državni pravdnik je trdil in dokazoval, da je bil uboj izvršen s premislekom, torej — umor. Kot postransko vprašanje je postavil — uboj.

»Le mislite si: obtoženi je blazno zaljubljen v svojo uslužbenko, čeprav ima brhko, zdravo ženo in pridnega sina, ki je že v sedmem razredu gimnazije. Štefan Colnar je bil umorjen vedno za petami, hodil je z njo s plesa na ples, se dajal v zobe vsej občini, pripravil sebe in dekleta ob dobro ime. Tiho trpljenje njegove žene ni prav nič motilo njegove omotičnosti; ni pomislil na čast svojega doraščajočega sina. Ravno tako malo se je zmenila Katrica Bogatec za javno mnenje. Da je bila lahkoživo dekle, moramo priznati. Toda po besedah prič, tudi po besedah njene nesrečne matere, ki jo je bila že zavrgla, je bila Katrica, predno je prišel Colnar iz vojne domov, pridna, neoporečena deklica. Bila je za-

oziraje se na dejstvo, da je pol leta sploh zamrznjeno.

Pri gradnji novega kanala so uporabljali glede zveze reke in jezera. Začenja prekop pri Leningradu in sicer ob izlivu reke Neve ob toku navzgor do Ladoga jezera. Ako je enkrat omenjeno jezero prevoženo, gre navzgor ob Sviru do Onega jezera in tukaj je že zmagana dobra polovica poti. Se le od tukaj pričnajo prave težkoče kanalske gradnje, ker so morali premagati višinske razlike preko 70 m. Zgradili so jeze in nebroj zatvornic. Glavna težava je bila ta, ker pelje preko in skozi pragozdno živjino,

kar mrgoli po karpatskih gozdovih. Za medvedji lov v zimskem času je puška brez pomena.

Ko prikobacajo lovci po snegu do skrbno zapahnjene medvedjega ležišča, najprej odkidajo sneg. Nato še le sledi višek lova, igra, radi katere se je sploh podala družba na lov. Eden Hocolov zleze z gorečo bakljo in z dolgim nožem v roki v votlino, ako je pa ležišče pod višino, se spusti vanj po vrvi.

Gre predvsem zato, da drznež z gorečo bakljo od spanja zmedenega medveda iznenadi. Odloči le par sekund. Medved se prav nerodno dvigne in v tem trenutku mu mora lovec zasadi nož naravnost v srce, kakor to opisuje znani pisatelj Karl Maj.

Neroden sunek, maženkostna zguba časa in razdraženi medved napravi hiter obračun. Iz votline bukne včasih pretresljiv krik, udeleženci lova znajo, da se je število Hocolov zmanjšalo za enega.

Neuspeh lova na opisani način je nekaj zelo redkega. Navadno odjekne iz medvedjega brloga zmagoslavni krik Hocola in koj za tem se spusti ostala družba v duplo. Zaklanega medveda povežejo z vrvmi in ga potegnejo s skupnimi močmi iz jame. Iztrebijo ga še toplega, tace mu zvežejo preko kola in pet krepkih mož komaj spravi odraslo zver s hriba v dolino. Plen in nagrada Hocola na lovu je srce, katerega si privoščijo v prepričanju, da se bo še bolj ojunatil za prihodnost.

Med hocolskimi medvedjimi lovci so možje, kateri so zaklali v svojem doživljaju polnem življenju nad 100 medvedov. Eden najbolj sloviti lovcev je pred meseci umrl v bližini Dorne Vatre v visoki starosti 98 let. Z nožem je ubil 258 medvedov. Zadnjemu je upihnil življenje, ko je bil star 81 let. Neki Cornel Vlaicu, ki ima na vesti 188 medvedjih življenj, je star 70 let in se upa vsako leto nad medvede.

Hocolski način medvedjega lova si prihajajo ogledat najimovitejši Francozi in Angleži.

Karpatski medved je rujav ali črn. Po koncu stoji je visok 1.70 m in mnogo bolj divji nego ostali njegovi evropski tovariši. Karpatski medvedi so se

zelo razmnožili med vojno, ko jih ni nikdo preganjal. Njih število cenijo na dobrih 10.000 komadov.

Fernico nad Mufo. Dozdevno smo zaspali; da ne bo res kdo dejal, se oglasimo v našem »Slovenskem gospodarju«. Kje naj začnem? Na planincih solnce sije, ko dolince megla krije. In res je tako. Solnce sije, rožice cvetijo (marjetice, celo vrbove mačice in druge) in ptički pojo. Pred Božičem smo imeli dva tedna tako krasne dneve, da smo dejali: »Velikanoč se bliža.« Na višini 1000 m so kopali dva dni pred Božičem krompir (samorasien). Bilo ga je še precej. Včasih je bilo nad 30°C toplote, kar je v zimskem času redkost, posebno še na tej višini. Nekaj dni po praznikih nas je sneg pobeil, pa le tako za šalo. Potem pa je bilo spet lepo vreme s solncem, le manj toplo je bilo. Vendar pa imamo lepše, kakor dolinci, ki jih ne moremo gledati z naše višine, ker jih je pokrivala gosa in neprodna megla, kamor solčni žarki ne »pokukajo«. Lansko leto smo si že smučeli obdržali o tem času, letos pa so se naši fantje bali, da jih sploh ne bodo imeli na nogah. Bomo pa kolese naredili na dilce, saj bo tudi šlo, če že ne gladko, pa hrapavo, kakor gosi. — Naši možje so dne 6. t. m. zborovali v Šoli, da se pomenuje o občinskih zadevah, ki nas zdaj precej skrbijo. Vsekakor je želja vseh, da ostane naša občina zase s priključitvijo enega dela sosednje občine, in to z ozirom na terenske razmere. Upajmo, da bo sklep in želje naših občanov kr. banska uprava vpoštevala.

Romašnik. Vkljub denarni krizi in vladajočemu materijalizmu so še srca, ki ne preslišijo klika: »Odprti srca, odprti roke, otiraj bratovske solze!« Tudi božičenci, ki jo je priredila tukajšnja osnovna šola, je doprinesla javnost vso pazljivost ter je k donosu šolske prireditve prispeval domači krajevni šolski odbor 1000 Din, sresko načelstvo je nakazalo Šoli 296 Din, Ciril Metodova družba v Ljub-

ljani pa je pomagala z lepo svoto 1000 Din. Vsem darovalcem bodi v nagrado in zahvalo zavest, da so pričarali v mlada srca odsev božičnega veselja.

Huše pri Mariboru. Zvonovi ruške cerkve so se oglasili dne 12. t. m. in naznanili tužno vest, da je preminula trpeča žena, skrbna mati, blaga duša in vrla gospodinja Marija Seifried v starosti 59 let. Prišli so sosedje, sorodniki in prav veliko drugih ljudi iz cele fare, da jo spremijo na zadnji poti ter vsaj nekoliko utolažijo težko prizadete sinove. Rajna mama je pretrpela poleg svoje dolgotrajne bolezni prav težke izgube v svoji hiši. Leta 1928, ko se je hiša pripravljala na sveti božični dan, se ji je zgrudil v naročje mož, za katerim je plakala vsa hiša, ker je izgubila vneta gospodarja, daleč na okrog znanega Dolnika. Užaloščena žena je od velike žalosti legla v posteljo, v kateri je ležala blizu celo leto. Nato jo je zapustila edina hči Micka, katera je odšla v kamniško faro na lepo in ugodno Čičekovo posestvo. Tako se je žalost v hiši spet ponovila in zadela Dolnikovo gospodinjico. Edina pomoč bi ji bili sedaj sinovi, od katerih sta dva morala k vojakom. Težko zadeta mati je ležala nad eno leto v postelji; stregla sta ji dva sinova poleg pridne služkinje. Posebno težki so ji bili zadnji dnevi, ko vsled hude vodenike ni mogla ne ležati in ne sedeti. Še je klicala dva sina iz tujine, pa nista mogla dospeti niti na pogreb. Prav iskreno se zahvaljujemo onim, ki so ji pomagali v bolezni, zoročnikom, prijateljem in znancem, ki so se brigali za rajno, gg. duhovnikom za lep spreved, vsem pevcem in darovalcem lepih vencev in cvetja ter sploh vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti. Iskreni: Bog plačaj! Rajna mamica naj počiva v miru!

Fobrežje pri Mariboru. V nedeljo dne 23. t. m., z začetkom ob 9. uri dopoldne, se vrši v dvorani gostilne Seifried, preje Simonič, redni občni zbor Pogrebnege društva. Člani iz

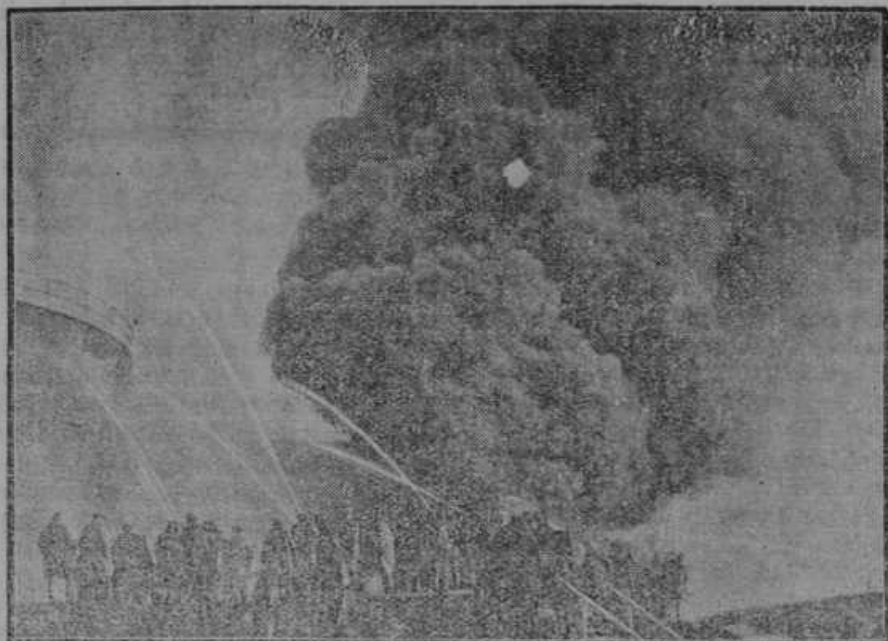
Posekati so morali te gozdove, zgraditi ceste in pota, da je sploh šlo delo naprej.

Ruski sovjeti naglašajo, da je trajala gradnja Panama prekopa 9 let, Suezškega 10 let, ta najnovejši sovjetski Kareliški kanal je bil dogotovljen v 1 letu.

Velik pomen prekopa leži v direktni zvezi kul. Arhangelsk v Belem morju z Leningradom. Prevoz po prekopu bo trajal največ 3 dni; doslej so morale ladje voziti okoli cele norveške obale in je sedajna pot skrajšana za dva tedna. Z novim kanalom je otvorena tudi pot skrajšana za dva tedna. Z novim kanalom je otvorena tudi pot skrajšana za dva tedna. Z novim kanalom je otvorena tudi pot skrajšana za dva tedna.

peljana, njen zapeljivec pa, ki sedi danes na zatožni klopi, je postal njen morilec. Koliko krivice je storil ta mož svoji ženi, tej nesrečni deklici, njeni obžalovanja vredni materi, njenemu bratu, ki pa, vrnivši se kot neomadeževan častnik s častjo z bojnega polja domov, sramote svoje družine ni prenesel, ampak je z obupanim srcem zapustil dom in mater. Izginil je že pred meseci, nobenega sledu ni več za njim. Vse to ima obtoženi na vesti. No, in kaj se je dogodilo pred umorom? Čeprav je bila, kakor so izpričali posli, gospa Colnarjeva umorjeni prepovedala, iti zopet na ples, je Katrica Bogatec ponoči ušla iz hiše, najbrž na prigovarjanje obtoženčeve in z njegovo pomočjo. Medtem pa se je z deklico zgodila velika isprememba. Ona, ki je bila zapeljvana od svojega gospodarja, je izgubila sveti čut za žensko čast. Začela se je spogledovati tudi z drugimi moškimi. V vas so prišli vojaki, kakor je po vojni večkrat navada. Vojaki niso imeli več kaj opraviti, reda ni bilo nikjer več; tako so pa. uganjali nespodobnosti. Plesov ni hotelo biti konec, dekleta so zdvijala; in ena naj-

bolj noroglavih je bila Katrica Bogatec. Neizpodbito dokazano je, da je izbruhnila v obtoženco divja ljubosumnost. V noči, ko se je izvršil umor, se je obnašal na plesišču neugnano, iztrgal je Katrico iz rok plesavcem, začel pretep, grdil deklico, nazadnje pa ga je, ker je šel le predaleč, Katrica Bogatec, ki je bila zelo vročekrvna, udarila po obrazu in mu zaklicala: »Jaz te ne maram več, ti osel stari!« Tedaj je zavpil nad njo, da ji bi je zadnja ura, in je začel iskati svojo hrastovo palico. Dekle je v smrtnem strahu zbežala, Colnarja so nekaj časa še držali, nato pa se jim je iztrgal. Dve priči, ki sta tekli za njim, je sunil v steno; saj je močan ko medved. Nato žalibog niso več šli za njim, in tako se je zgodila nesreča. Dokazano je, da Colnar tisto noč ni bil preveč pijan; izvršil je to strahotno dejanje pri zdravi pameti. Da ni bil pijan, se vidi tudi iz tega, da deklice pri studencu ni le davil, ampak je tiščal njeno glavo v vročo vodo tako dolgo, dokler ni bila mrtva. Navadno traja tri minute, da sta utapljajoči se in obešenec mrtva. Katrica Bogatec je bila nežna, vendar pa krepka deklica;

V bližini angleškega mesta Liverpool se je užgal tank s 380.000 litri bencina.

Pobrezja, Tezna, Zrkove, Marija Brezje in Dogaše iskreno vabljeni na obisk.

Št. Peter pri Mariboru. Božične in novoletne praznike smo praznovali v tistem božičnem veselju in z željo, da bi novo leto prineslo nam srečo in blagoslov pri gospodarstvu in da bi nam Bog dal zopet dobro letino in da bi se uresničile naše tihe in skrite želje. Cerkevne svečanosti je poveščevalo tudi lepo peje cerkvenega pevskega zbora. — Vinska kupčija se je že pričela razvijati ter kupci že prihajajo. Pa so nam tudi dobrodošli, ker denarja vedno potrebujemo. — Tudi naša šentpeterska posojilnica in hranilnica je znitžala obrestno mero. Naša posojilnica uživa veliko zaupanje, zlasti radi tega, ker vloge tudi izplačuje; ima na razpolago dovolj gotovine, ker se krog vlagateljev vedno veča. Sploh se držimo gesla »Svoji k svojim.« — Občinski proračun še vedno ni sestavljen, niti razpodeljen na vpogled.

Svečina. Za božičnico revnim učencem tukaj so darovali: po 50 Din: gg. Ivan Šerbinček, Vrtnič, in pred. g. prelat Zöhrer, Svečina; po 30 Din: gg. Franc Wagner, Heideberg Avgust

in Paskolo Julijana; po 20 Din: gg. Ozebek Peter, Ferk Ivana, Hübler Matija in Ferlinec Josip; po 15 Din: gg. Hauptman Ana, Vressner Marija in Albrecht Karl; po 10 Din: gg. Agata Falke, Josip Vračko, Leber Ivan, Udovič Pavel, Franc Gaube, Jože Šerbinček, Ivan Kren, Danko Franjo, č. g. Časl Franc, dr. Dobaj M., Dreisiebner Franc, Budihna Ivan, Ana Arh, Josip Zöhrer, Šerbinček Alojz, Gaube Emanuel, Petz Ludvik, Trobas Karl, Granam Rudolf, Jamnik Ivan, Gamzer Ivan, Cilenšek Jurij, Gamzer Julijana, Smonik Maks, Jaunik Ivan, Kühner Karl, Konjiček Frančiška, Maurič Jurij, Jamšek Marija, Menhart J., Deutschmann Ivan, Divjak Antonija, Kramp Matija, Rojko Antonija, Radl Neža, Slanič Terezija, Paskolo Jože, Marija Kren, Dobaj Ivan; manj kot 10 Din: gg. Gaube L., Gartner, Kovačič Tomo, Judar Ivan, A. Feichtinger, Ivan Dreisiebner, F. Rat, Harič Franc, Divjak Franc, Pahernik Iv., Waldhuber E., Cilenšek Franc, Hamerl Zofija, Šerbinček Ivan, Ivan Klarič, Domitner, Waldhuber Marija, Jarc Leopold, Marija Elšnik, Eliza Rojko, Potrč Vinko; manj kot 5 Din: gg. Požauko, Elšnik I., Gselman Ivan, Požgan M.,

Mukenauer Ivan, Marko Fr., Mulec Fr., Kozuh A., Razbočan Ivan, Kalher Ivan, Pahernik Ivan, Laboš, Eilec Ant., Kolarič, Bračko, Waldhuber, Mukenauer Alojz, Jamšek Alojz, Rentmeister M., Cilenšek Mihec, Rozman Franc, Balun J., Jarc Terezija, Franc Marija, Sildeni feld; poleg tega so darovali: g. Arh Matija 15 m blaga, g. Smonig Rudolf 200 žemelj, g. Jančič Karl je daroval blaga za deške obleke v vrednosti 120 Din, g. Straus pa ducat otroških kopic. Vsem darovalcem izreka šolsko upraviteljstvo v imenu ubožnih šolarjev: Bog stotero povrni!

Sv. Anton v Slov. goricah. Zalostno Novo leto je obhajala obitelj Kozarjeva v Gor. Brengovih. Ležal je na mrtvaškem odru, spreviden s sv. zakramenti, prevžitkar sivolasi 78letni starček Matevž Lorenčič. Bil je vseskozi delaven in skrben gospodar ter tudi zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. 23 let je bil zvest občinski predstojnik in pozneje še obč. svetovalec, dokler ni popolnoma obnemogel. Bil je pa tudi dober oče svojim otrokom; imel je s svojo pred tremi leti umrlo ženo to srečo, da se je njuna najstarejša hčerka posvetila redovniškemu stanu, v katerem že več let streže revnim bolnikom. Tudi ona si je štela v srečo, da je še pravočasno prihitela iz radgonske bolnice ter svojemu blagemu očetu izkazala zadnjo čast. Kako je bil rajni priljubljen, je pričal njegov krasen pogreb, ki se je vršil dne 2. januarja. Vse je prihitelo, mlado in stero, od blizu in daleč, da spremlja blagega pokojnika na zadnji poti. Hvaležna srca vseh domačih izreka jo prisrčno zahvalo g. župniku za tolažilne besede pri odprtem grobu, kakor tudi pevskega zboru za ganljive žalostinke. Z Bogom, oče blagi!

Negova. Da se je gospodinjski tečaj, katelega je priredilo, odnosno od oblasti izprosilo tukajšnje katoliško prosvetno društvo, mogel vršiti, gre vsekakor posebna zahvala tudi g. dr. Lastavec Francu, profesorju pri Veliki Nedelji, kateri je kot generalni pooblaščenec veleposestnika g. Trautmannsdorff izposloval in dal grajske prostore s kuhinjo ter potrebnim stanovanjem za obe gg. učiteljici brezplačno na razpolago; povrh je pa nudil vsa na gospodinjskem tečaju potrebna drva z dovozom ter dovoz vode brezplačno.

seveda se je branila z vsemi svojimi močmi. To so pokazali še sledovi pri studencu. Stopinje obtoženčeve pri studencu so neizpodbitno dokazane, bile so še čisto sveže. Na vrtu so našli njegov klobuk in njegovo raztrgano zavrtno ruto. Obtoženec ni tekkel za umorjeno iz gostine naravnost po cesti, ampak jo je udaril za njo po bližnjici, da ji je prestregel pot. S hitrim tekom je bil deklico prehitel. Svojo žrtev je čakal pred vrati, ki vodijo na pot do studenca. Hitel je za njo po vrtu in je izvršil svoje dejanje. Jasen dokaz za to so sveže stopinje, odtrgana zavrtna ruta in klobuk, ki so ga našli pri studencu. Dve pričli, Meden in Jeras, sta s prisego potrdila, da sta na poti domov opazovala, kako je tekkel Colnar za Katrico Bogatec. Da je bil obtoženi v tej noči, ko se je ples pričel, skoraj popolnoma trezen, je dokazano. Seveda sta ga našli hlapca proti pol šesti uri zjutraj pred njegovimi hišnimi vrati zelo pijanega. Pri njem sta stali dve prazni steklenici za rum, ki ga je bil kupil že v gostilni, predno je bil odšel, in ga skrtil v žepu svojega plašča. Najbrž se je napil poguma in se po svojem strahot-

nem dejanju, ko se mu je zbudila plašna vest, zopet zatekel k steklenici ter se najprej ni upal stopiti v hišo.»

S tem, je rekel državni pravdnik, je dokazov dovolj, in je predložil svojo strogo sodbo. — Branilec je govoril zelo slabo. Njegovo prizadevanje, da bi omajal dokaze tožiteljeve, ali jih vsaj oslabil, je izpodletelo.

Obtoženi je rekel na koncu: »Jaz Katrice Bogatec nisem umoril. Pretepsti sem jo pač hotel, ker se je obežala vojakom okrog vratu, zato sem jo tudi hotel prestreči. Toda bila je urneja ko jaz. Ni je bilo. Jazen sem bil tako zelo, da sem segel po steklenici in se napil. Več ne vem. Če naj bom obsojen, tedaj prosim, ne obsodite me v ječo, kar bi bilo zame hujše ko smrt. Smrti pa se ne bojim. Moja dobra znanika je iz bojnih poljan.«

Porotniki so odšli v posvet. Sodni sluga je zaprl za njimi vrata. V posvetovalnici je postavil pred porotnike pivo, seltersko vodo, obloženih kruhov, cigar in cigaret. To je bil njegov postranski zaslužek.

Dalje sledi.

relija je neobljudena provinca, katero pokriva jo še pragozdovi in je posuta z jezeri. Dežela je bogata na lesu, na podzemeljskih zakladih, na kožuhovalni in to bogastvo bo mogoče izrabiti le sedaj, ko je s prekopom omogočen promet.

Društva sv. Ane

(Marijanske kongregacije za žene) imajo zdaj edini in najboljši pripomoček v moštveniku:

Sveta mati Ana.

Cena od 32.— do 52.— D.

Pet različnih vezav.

TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR

